

**БЕЛОРУССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧЕСКИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

Кафедра уголовного процесса и прокурорского надзора

Аннотация к дипломной работе

**ПОКАЗАНИЯ СВИДЕТЕЛЯ И ПОТЕРПЕВШЕГО, ИХ
ИСПОЛЬЗОВАНИЕ В ПРОЦЕССЕ ДОКАЗЫВАНИЯ**

ФЕДОРОВИЧ Ирина Сергеевна

Научный руководитель:

кандидат юридических наук, доцент Ольга Валентиновна Петрова

Минск, 2016

РЕФЕРАТ

Дипломная работа: 61 страница, 66 источников литературы.

Ключевые слова: ДОКАЗАТЕЛЬСТВА, СВИДЕТЕЛЬСКИЕ ПОКАЗАНИЯ, ПОКАЗАНИЯ ПОТЕРПЕВШЕГО, ДОПРОС ПОТЕРПЕВШЕГО, ДОПРОС СВИДЕТЕЛЯ, ФОРМИРОВАНИЕ ПОКАЗАНИЙ, ВОСПРИЯТИЕ, ЗАПОМИНАНИЕ, ВОСПРОИЗВЕДЕНИЕ, ОЦЕНКА ДОКАЗАТЕЛЬСТВ.

Объект исследования: правовые отношения, складывающиеся между участниками уголовного процесса при даче показаний свидетелем и потерпевшим и при последующей их оценке, процесс формирования показаний различных участников уголовного процесса и его отдельные особенности, а также факторы, влияющие на достоверность показаний.

Цель работы: исследование категорий «свидетельские показания» и «показания потерпевшего» как таковых, анализ правового статуса данных участников уголовного процесса, изучение процесса формирования показаний свидетелей (потерпевших), а также анализ проблем реализации норм доказательственного права, определяющих допустимость, относимость и достоверность показаний свидетеля и потерпевшего как доказательства, используемого в уголовном процессе.

Методы, которые применялись в данной работе: исторический, сравнительно-правовой (сравнение национальных уголовно-правовых норм различных стран), формально-логический, системный (рассмотрение вопроса с позиции различных учебных дисциплин), анализа. Проводилось изучение материалов судебной практики.

В дипломной работе проводится анализ понятий «свидетельские показания», «показания потерпевшего». Отдельное внимание уделено особенностям допроса свидетелей и потерпевших. Выявлен ряд проблем, возникающих при этом, и сделаны соответствующие предложения их по разрешению. Внесен ряд предложений по совершенствованию процессуального положения потерпевшего.

Проанализированные в данной работе уголовные дела показывают, что на практике возникают проблемы при проведении оценки показаний потерпевших и свидетелей, что свидетельствуют о несовершенстве института показаний.

Показания свидетелей и потерпевших являются одним из важнейших источников доказательств по делу. В силу своей значимости положения, касающиеся показаний свидетелей и потерпевших, продолжают активно изучаться юристами различных стран.

РЭФЕРАТ

Дыпломная праца: 61 старонка, 66 крыніц літаратуры.

Ключавыя словы: ДОКАЗЫ, ПАКАЗАННІ СВЕДКІ, ПАКАЗАННІ ПАЦЯРПЕЎШАГА, ДОПЫТ ПАЦЯРПЕЎШАГА, ДОПЫТ СВЕДКІ, ФАРМІРАВАННЕ ПАКАЗАННЯЎ, УСПРЫМАННЕ, ЗАПАМІНАННЕ, ПРАЙГРАВАННЕ, АЦЭНКА ДОКАЗАЎ.

Аб'ект даследавання: прававыя адносіны, якія складваюцца паміж удзельнікамі крымінальнага працэсу пры дачы паказанняў сведкам і пацярпеўшым і пры наступнай іх ацэнцы, працэс фарміравання паказанняў розных удзельнікаў крымінальнага працэсу і яго асобныя асаблівасці, а таксама фактары, якія ўплываюць на дакладнасць паказанняў.

Мэта працы: даследаванне катэгорый «паказанні сведкі» і «паказанні пацярпеўшага», аналіз прававога статусу даных удзельнікаў крымінальнага працэсу, вывучэнне працэсу фарміравання паказанняў сведак (пацярпеўшых), а таксама аналіз праблем рэалізацыі нормаў права, якія вызначаюць дапушчальнасць, прыналежнасць і дакладнасць паказанняў сведкі і пацярпеўшага як доказа, які выкарыстоўваецца ў крымінальным працэсе.

Метады, якія ўжываліся ў дадзенай працы: гістарычны, параўнальна-прававы (параўнанне нацыянальных крымінальна-прававых нормаў розных краін), фармальна-лагічны, сістэмны (разгляд пытання з пазіцыі розных навучальных дысцыплін), аналізу. Праводзілася вывучэнне матэрыялаў судовай практыкі.

У дыпломнай працы праводзіцца аналіз паняццяў «сведкавыя паказанні», «паказанні пацярпеўшага». Асобная ўвага нададзена асаблівасцям допыту сведак і пацярпеўшых. Выяўлены шэраг праблем, якія ўзнікаюць пры гэтым, і зроблены адпаведныя прапановы па іх вырашэнню. Унесены шэраг прапаноў па ўдасканаленні працэсуальнага становішча пацярпеўшага.

Крымінальныя справы, прааналізаваныя ў дадзенай працы паказваюць, што на практыцы ўзнікаюць праблемы пры правядзенні ацэнкі паказанняў пацярпеўшых і сведак, што сведчыць аб недасканаласці інстытута паказанняў.

Паказанні сведак і пацярпеўшых з'яўляюцца адным з найважнейшых крыніц доказаў па справе. У сілу сваёй значнасці палажэнні, якія тычацца паказанняў сведак і пацярпеўшых, працягваюць актыўна вывучацца юрыстамі розных краін.

ABSTRACT

Diploma work: 61 pages, 66 sources of literature.

Keywords: EVIDENCE, WITNESS TESTIMONY, THE TESTIMONY OF THE VICTIM, INTERVIEWING OF A VICTIM, INTERVIEWING OF A WITNESS, FORMATION OF TESTIMONIES, PERCEPTION, MEMORIZATION, REPRODUCTION, ASSESSMENT OF THE EVIDENCE.

The object of research is: the legal relationship, which developing between participants of criminal process during the testimony of a witness and a victim and their subsequent assessment; the process of formation of the testimony of various participants in the criminal process and its individual features; as well as the factors influencing the reliability of testimony.

Purpose of the work is: study of the categories «witness testimony» and «testimony of the victim», the analysis of the legal status of these participants of the criminal process, study the process of formation of the evidence of witnesses (victims), as well as the analysis of problems of implementation of rules of evidence that determine the admissibility, relevancy and the credibility of the testimony of the witness and the victim as evidence used in criminal proceedings.

The methods that were used in this work: historical, comparative-legal (comparing national criminal-legal norms of different countries), formal-legal, systematic approach (consideration of the issue from the perspective of various academic disciplines), the method of analysis. And also the analysis of criminal cases has been carried out.

In this diploma work the analysis of the categories «witness testimony» and «testimony of the victim» is carried out. Special attention is paid to the peculiarities of interrogation of witnesses and victims. A number of issues arising from this were identified, and relevant proposals were made for their solution. And also a number of proposals were made to improve the procedural status of the victim.

The criminal cases analyzed in this diploma work show that, in practice, problems arise when assessing the testimony of victims and witnesses. This fact testifies to the imperfection of the Institute of testimony.

Witness testimony and testimony of the victim are one of the most important sources of evidence in a criminal case. Because of their importance the provisions relating to testimony of witnesses and victims, are still actively studied by jurists of various countries.